

Column van een Coach

Principeel.

Nr. 20

Een aantal columnisten hebben het gebruik om het jaar af te sluiten met een column, waarin zij een aantal ontboezemingen doen. De coach sluit zich dit jaar bij hen aan. Ik wil namelijk een grote ergernis de revue laten passeren. De coach heeft namelijk een grote hekel aan principiële overwegingen, tijdens vergaderingen, discussies of anderszins. Volgens een stelregel of overtuiging is het zo en niet anders. Als je een andere overtuiging hebt is dat jammer. In een van mijn vorige standplaatsen was ik bestuurslid van een sportvereniging. Om geld bij elkaar te schrapen kwam een bestuurslid op het idee om zelf een lotto te organiseren. Op een vel papier 41 nummers. Je kon voor een gulden een nummer kopen. De helft van opbrengst ging naar de winnaar en de andere helft ging naar de verenigingskas. Om zo eerlijk mogelijk aan het winnende nummer te komen werd dit gekoppeld aan het reserve gat van de lotto. Dit nummer werd op zondag getrokken bij studio Sport. Nagenoeg het voltallig bestuur vond dit een perfect plan. De voorzitter sprak echter zijn principiële veto uit. Dit kon niet, want het nummer werd op zondag getrokken. Verder geen argumenten. Einde oefening. Zo plooibaar als een loden deur op dit punt. Overigens een prima kerel verder. Volgens mij hebben deze mensen het regelmatig moeilijk met zich zelf. Door die principiële uitlating of gedraging voelen zij zich verplicht om in de toekomst op een zelfde manier te reageren, terwijl zij eigenlijk wel wat anders willen. Maar, ja die principes. Nu ik er over nadenk, kom ik tot de ontdekking, dat ik ook principeel ben. Ik heb namelijk ook een principe en dit principe luidt: "*Principes zijn er om gebroken te worden*". Oh, ja. Voor ik het vergeet. "Prettige feestdagen en een sportief, maar vooral gezond 1997"

Coach.